

ЈОВИЦА АЋИН, рођен 1946. у Зрењанину. Пише песме, кратке приче и есеје, преводи с немачког, француског и енглеског. Објављене књиге: *Унакрснй дивљина ѓамћења*, 1970; *Изазов херменеуишке*, 1975; *Паукова ѓолишйика*, 1978; *Шљунак и маховина*, 1986; *Поеишйика расшројсшва*, 1987; *Дуђе сенке краишких сенки*, 1991; *Поеишйика кривошворења*, 1991; *Унишшйишйи шосле моје смршйи*, 1993; *Гаишања шо шейелу – о иззнансшвима и лођорима*, 1993; *Ашюкалийса Сад – нацршйи о Божансшвеном маркизу*, 1995; *Лейшширов сановник*, 1996; *Неземаљске шюјаве*, 1999; *Љуба Пошюовиш – одисеја једне сенке*, 2000; *Лебдеши објекшйи*, 2002; *Ко хоће да воли, мора да умре*, 2002; *Мали ерошшски речник сршскођ језика*, 2003; *Сенишшшйа и друђе расказы* (на македонском), 2005; *Дневник иззнане душце*, 2005; *Голи демони / Нађе жене* (коаутор-илустратор М. Милетиш), 2006; *Прочишшано у швојим очима*, 2006; *Шешшња шо крову – сабрани цршшежи Франца Кафке*, 2007; *Голи шришшоведач – о којечему изђубљеном и нађеном*, 2008, 2011; *Ушше океана и друђе шриче*, 2011; *Поеишйика кривошворења – у штрађању за обманама*, 2013; *Јеванђеље шю мађарцу и друђе шриче о сшйшним свешшшм шренуцима*, 2013; *Сродници*, 2017; *Пилош шрамваја*, 2019.

ДРАГАН БАБИЋ, рођен 1987. у Карловцу, Хрватска. Основне, мастер и докторске студије завршио на Филозофском факултету у Новом Саду. Бави се есејстиком и књижевном критиком, главни је уредник часописа *Домешш* и програмски уредник Сомборског књижевног фестивала. Објавио је књиге прозе *Твишшер шриче*, 2014. и *Twitter шриче 2.0*, 2017. и приредио књигу Давида Албахарија *Проза о шпрози: фрађмениш о крашйкој шричи*, 2017. Живи у Новом Саду.

ВЛАДАН БАЈЧЕТА, рођен 1985. у Босанској Крупи, БиХ. Дипломирао на групи за српску и општу књижевност на Филолошком факултету у Универзитету у Београду („Поезија Владана Деснице”), где је завршио мастер („Проза Стевана Раичковиша”) и докторске студије („Књижевно дјело Борислава Михајловиша Михиза”). Бави се савременом српском књижевношћу и теоријом књижевности.

ИСИДОРА БОБИЋ, рођена 1992. у Новом Саду. Мастер професор књижевности и језика, пише поезију, есеје и критику, објављује у периодици.

ДРАГАНА БОШКОВИЋ, рођена 1980. у Новом Саду. Дипломирала на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду. Бави се проучавањем српске књижевности 19. и 20. века, посебно фантастиком, народном и постмодерном књижевношћу. Пише есеје, студије, кратке приче и критику. Књига приповедака: *Фауномологија*, 2008. Студија: *Моћ фантасије – фантасија у њроном и драмском стваралаштву српског реализма*, 2018.

ДРАГАНА ВУЈАКОВИЋ ДРАГЕЉЕВИЋ, рођена 1969. у Сремској Митровици. Основне и постдипломске студије завршила на Филозофском факултету у Новом Саду, где је и докторирала на тему „Експресионистичко наслеђе у савременом српском песништву”. Ради као професор српског језика и књижевности у Медицинској школи „7. април” у Новом Саду. Објављена књига: *Од крика до тишине. Песничтво Душана Васиљева између активистичког и ајстичког експресионизма*, 2009.

ЖЕЉКО ВУКОБРАТОВИЋ, рођен 1961. у Новим Козарцима код Кикинде. По занимању је каријерни дипломата (сада у звању министра саветника). Највећи део каријере је провео у Њујорку, у мисији при Уједињеним нацијама. Пише поезију, објављује у периодици.

МИРО ВУКСАНОВИЋ, рођен 1944. у Крњој Јели (Горња Морача), Црна Гора. Пише прозу, поезију и есеје. Управник је Библиотеке САНУ (од 2011), главни уредник (од 2008) Издавачког центра Матице српске и академик, а био је управник Библиотеке Матице српске (1988–2014) и потпредседник Матице српске (2004–2008). Објављене књиге: *Клеиџа Пека Перкова*, роман, 1977; *Горске очи*, приповетке, 1982; *Немушћи језик*, записи о змијама, 1984; *Вучји трагови*, записи о вуковима, 1987; *Градишћа*, роман, 1989; *Тамоони*, поеме и коментари, 1992; *Морачник*, поеме, 1994; *Далеко било*, мозаички роман у 446 урочљивих слика, 1995; *Семољ ѓора*, азбучни роман у 878 прича о ријечима, 2000; *Точило*, каме(р)ни роман у 33 реченице, 2001; *Кућни круж*, роман у концентричном сну, 2003; *Семољ земља*, азбучни роман о 909 планинских назива, 2005; *Поврашак у Раванград*, биографске приповести с прологом и писмом својих ликова, 2007; *Ошвсјуду*, четири различите приповетке с истим намерама, 2008; *Семољ људи*, азбучни роман у 919 прича о надимцима, 2008; *Чишање шаванице*, приповедака 20, 2010; *Клесан камен*, огледи и записи, 2011; *Одабрани романи Мира Вуксановића*, 1–3, 2011; *Бихиоље*, поратна путописна приповест с прологом Владимира Ћоровића и молитвом Иве Андрића,

2013; *Даноноћник*, записи, коментари, изреке, мале приче, песме у прози, есејчићи, сећања и разни осврти, 2014; *Силазак у реч*, о (српском) језику и (својој) поезици, 2015; *Насамо с Миланом Коњовићем*, разговори, ликови, осврти, 2018; *Даноноћник 2*, записи, коментари, изреке, мале приче, песме у прози, есејчићи, сећања и разни осврти, 2014; *Силазак у реч*, о (српском) језику и (својој) поезици, 2019. Књиге разговора и прича: *Ликови Милана Коњовића*, 1991; *Каже Миро Вуксановић* (приредио М. Јевтић), 2000; *Семољ Мира Вуксановића* (приредио М. Јевтић), 2011. Приредио више књига српских писаца.

ЈОВАН ДЕЛИЋ, рођен 1949. у Борковићима код Плужина, Црна Гора. Пише књижевну критику и есеје. Редовни је професор на Филолошком факултету у Београду, дописни члан Српске академије наука и уметности и од 2020. године потпредседник Матице српске. Објављене књиге: *Критичареви парадокси*, 1980; *Српски надреализам и роман*, 1980; *Пјесник „Пашеџике ума“ (о њесниџићу Павла Појовића)*, 1983; *Традиција и Вук Стефановић Караџић*, 1990; *Хазарска џризма – џума-чење џрозе Милорада Павића*, 1991; *Књижевни џољеди Данила Кица*, 1995; *Кроз џрозу Данила Кица*, 1997; *О џоезији и џоеџици српске модерне*, 2008; *Иво Андрић – моси и жрџива*, 2011; *Иван В. Јалић и џемачка лирика – једно инџерџекџиуално исџраживање*, 2011. Приредио више књига српских писаца.

НИКОЛА ЖИВАНОВИЋ, рођен 1979. у Крагујевцу. Завршио општу књижевност и теорију књижевности на Филолошком факултету у Београду. Пише поезију, есеје и књижевну критику, преводи с енглеског. Књиге песама: *Алеја часовника* (коаутор А. Шаранац), 1998; *Нарџисове џубавне џесме*, 1999; *Асџаџово*, 2009; *Carmina Galli*, 2014; 22, 2019. Приредио *Анџолоџију џубавне џоезије*, 2003.

ФРАНЦ КАФКА (Праг, 1883 – Беч, 1924). Чешки писац јеврејског порекла који је говорио и своја дела писао на немачком језику. Спада у ред најзначајнијих и најутицајнијих писаца XX века. Пресудни утицај на рецепцију Кафкиних дела имао је Макс Брод, Кафкин интимни пријатељ, који се оглушио о Кафкину тестаментарну вољу и објавио његова дела. За живота је Франц Кафка остао познат само ужем кругу читалаца. Истина, кругу коме су припадали Томас Ман, Херман Хесе, Алфред Деблин, Рајнер Марија Рилке, Роберт Музил, Курт Тухолски... Одмах по завршетку Другог светског рата Кафкина дела су преко Америке враћена у Немачку, где су прихваћена као равноправна са делима Томаса Мана или Бертолда Брехта. Кафкина популарност у тим годинама била је веома велика. Кафка је имао неколико џубавних веза у животу, две раскинуте веридбе, али се никада није оженио. Године 1920. упознао је

Милену Јесенску, која је превела нека од његових дела на чешки, и постао близак са њом. Са Дором Дијамант се упознао 1923. и то је била његова последнај љубав. Дора је између 1923–1924. на Кафкин захтев спалила један део његових списа. За Кафкиног живота објављене су само неке његове приповетке: „Пресуда”, „Преображај”, „У кажњеничкој колонији”, „Сеоски лекар” и „Уметник у гладовању”. Тек постхумно су објављени романи *Процес*, *Замак* и *Америка*.

МИОДРАГ МАТИЦКИ (Велико Средиште код Вршца, 1940 – Београд, 2020). Књижевни историчар, писао научне књиге, поезију и прозу, као и књиге за децу. Од 2012. до 2020. године је био потпредседник Матице српске. Објављене студије: *Српскохрватска граничарска ејика*, 1974; *Ејика усџанка*, 1982; *Библиографија српских алманаха и календара*, 1986; *Поновнице. Тијови односа усмене и писане књижевности*, 1989; *Летовиш српског народа. Три века алманаха и календара*, 1997; *Историја као предање*, 1999; *О српској прози*, 2000; *Језик српског јесеништва*, 2003; *Српска књижевна периодика (1766–1850)*, 2016. Књиге песама: *Кроз јрстиен јабуку*, 1964; *Кирвај*, 1979. Књиге прозе: *Свакодневно хвајтање веверице*, 1998; *Уз музику коју волише*, 2000; *Вучјак Аделе Арђени*, 2004; *Десејти за молишву*, 2006; *Сеновише јриче*, 2008. Романи: *Трећи коњ*, 1979; *Глува лађа* (превод на немачки *Das stumme Schiff*, 1994), 1987; *Луди јесак*, 1992; *Иду Немци*, 1994; *Пљускофон*, 1995; *Немири меде Желимира*, 2006; *Предности ејиса*, 2008; *Делта*, 2011; *Цеџер јун љубави*, 2013; *Шћеријина барока – јриче и јесме о Јовану Сћерији Појовићу*, 2014; *Јеленак – мали роман*, 2018; *Перон самоће*, 2018. Приредио више књига и антологија.

ЖАРКО МИЛЕНКОВИЋ, рођен 1988. у Приштини. Дипломирао на Одсеку за српску књижевност и језик на Филозофском факултету у Косовској Митровици, а мастер студије завршио на Одсеку за српски језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Пише поезију, кратку прозу, есеје, научне радове, књижевну и ликовну критику. Књиге песама: *Кеношаф*, 2011; *Крхојине лејта*, 2019.

АНА МИЛОШ, рођена 1992. у Београду. Пише поезију и прозу, објављује у периодици и по интернет часописима. Збирка приповедака: *Крај расјусја*, 2019. Живи у Београду.

ВИОЛЕТА МИТРОВИЋ, рођена 1989. у Новом Саду. Основне и мастер студије српске књижевности завршила на Филозофском факултету у Новом Саду. На истом факултету је тренутно студент докторских студија српске књижевности. Пише студије, есеје и књижевну критику, преводи с енглеског. Књига есеја и критика: *Херменеутичка јрисијанишја*, 2018.

МИЛАН МИЦИЋ, рођен 1961. у Зрењанину. Историчар, главне теме проучавања су му српски добровољачки покрет у Првом светском рату, колонизација Војводине између два светска рата и историја Баната. Од 2020. године је генерални секретар Матице српске. Пише студије, монографије, хронике, поезију и прозу. Студије: *Одисеја бајанских Срба*, 2003; *Искушење – живећи у колонији*, 2008; *Банатско дуго орање*, историјски есеји, 2012; *Развијак нових насеља у Банату 1920–1941*, 2013; *Школство у новим насељима Баната 1920–1941*, 2013; *Особито је Александрово сазидано*, 2013; *Српско добровољачко постојање у Великом рату 1914–1918*, 2014; *Колонија у Банатском Новом Селу 1921–1941*, 2014; *Трагање за егзистенцијом*, 2015; *Незаймљена биљка – српски добровољци у Русији 1914–1918*, 2016; *Колонисти са Вида јустице*, 2016; *Невидљива сеоба*, 2016; *Банатска мала група*, група аутора, 2016; *Ђура Јакшић – једна епоха: историјско и митско у родољубивој поезији Ђуре Јакшића*, 2017; *Сирић – корени, насљанак*, 2017; *Ка Добруци и од ње*, 2018; *Српски добровољци из Баната, Бачке и Барање (1914–1918)*, 2020. Књиге документарне прозе: *Српски добровољци насељу Војвода Бојовић*, 2000; *Српски добровољци у Банатском Душановцу*, 2003; *Из албума рајнова*, 2006; *Српски добровољци 1914–1918 – животи, сећања*, 2016; *Американци – српски добровољци из САД (1914–1918)*, 2018. Књиге хроника: *Војвода Стеја – прве деценије трајања*, 1997; *Мала хроника александровачке школе*, 1998; *Мала прича о стјефанској школи 1927–2002*, 2002. Књиге песама: *Сан нема месеца*, 1990; *Молиће усјаваној свешлости*, 1994; *Горка радост*, 1996; *Молиће барци која одлази*, 1999; *Наш мозак је кријумчарена роба*, 2006; *Ми смо мила зеницистички свећ*, 2008; *Ракија и ране*, 2010; *Зове се Брана*, 2017. Књиге прозе: *Месец од венецијанског сајуна*, 2013; *Код живахног огледала*, 2014; *Сјисак сеновићих имена*, 2016; *Ab ovo*, 2018; *Дан који је сјао да се одмори*, 2018.

БЛАГОЈЕ САВИЋ, рођен 1951. у Доњој Будриги код Гњилана. Завршио студије југословенске књижевности на Филозофском факултету у Приштини. Пише поезију. Књиге песама: *Извићење циљу*, 1975; *Говорим ти дружи јућ*, 1978; *Истио млеко*, 1982; *Вече у иласичној сандали*, 1987; *Црни реј*, 1989; *Изморник*, 1994; *Причесту у пољу*, 1995; *Мезра*, 1998; *Појање четвртог дана*, 2004; *Померени свећ*, 2005; *Закључај прах* (избор), 2009; *Тераија свешти*, 2017. Приредио Сабрана дела српског писца Предрага Цветичанина у пет књига. Живи и ради у Врању.

ЕНЕС ХАЛИЛОВИЋ, рођен 1977. у Новом Пазару. Приповедач, романсијер, драмски писац, песник, новинар, економиста и правник. Основао је новинску агенцију Sanapress, књижевни часопис *Sent* и веб-часопис за књижевни интервју *Eckermann*. Збирке приповедака: *Поштомци одбијених просаца*, 2004; *Кайларне појаве*, 2006; *Чудна књижа*, 2017.

Драме: *In vivo*, 2004; *Кемей*, 2009. Романи: *Ей о води*, 2012; *Ако дуџо џледаџ у йонор*, 2016; *Људи без џробова*, 2020. Књиге песама: *Средње слово*, 1995; *Блудни йарий*, 2000; *Лисйови на води*, 2007; *Песме из болесйи и здравља*, 2011; *Ломача* (избор), 2012; *Зидови*, 2014; *Банџладеџ: манифесйи кванйумизма*, 2019.

ВЕСНА ЦВЈЕТИЋАНИН, рођена 1961. у Сомбору. Завршила је студије права у Новом Саду, а такође и на Аустралијском националном универзитету у Канбери. Пише поезију и прозу на енглеском и српском, преводи с енглеског и на енглески. Уредник је и водитељ културног радио-програма „Србија у мом срцу” (Radio 2XX, Canberra). Збирка песама: *15 линија мисли*, 2015. Живи и ради у Камбери, Аустралија.

МАРИЈА ЦУНИЋ ДРИЊАКОВИЋ, рођена 1954. у Београду. Бави се француском књижевношћу и француско-српским књижевним везама, теоријом и праксом превођења. Пише огледе, студије, есеје, књижевну критику и уџбенике, преводи са француског. Важнији преводи: Луј-Жан Калве, *Рајн међу језицима*, 1995; Жак Муржон, *Људска йрава*, 1998; Пјер Бирне, *Љубав*, 1999; Евгеније Јуришић, *Судски йроџес Тишо–Михаиловић*, 2000; Лисјен Февр, *Борба за историју*, 2004. Објављене књиге: *Polyphonies narratives*, 2007; *Фанйасйично и хумор у йријоведачком йосйујуку Марсела Емеа*, 2008. Приредила *Библиоџрафију Слободана Цунића*, 2018. Живи и ради у Београду.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ